

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 20.2.2008
KOM(2007) 746 endelig/2

Berigtigelse. – Sletter og erstatter forslaget til Rådets forordning KOM(2007) 746 endelig af 28.11.2007. Afsnittet vedrørende subsidiaritetsprincippet i begrundelsen er blevet ændret. Berigtigelsen vedrører alle sprogversioner.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

**om gennemførelsesbestemmelser til direktiv 2006/112/EF om det fælles
merværdiafgiftssystem med hensyn til behandlingen af forsikringstjenester og
finansielle tjenester**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

• **Begrundelse og formål**

Forslaget til forordning består af bestemmelser til gennemførelse af artikel 135, stk. 1, litra a)-g), artikel 135, stk. 1a, og artikel 135a i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem. Disse artikler præciserer reglerne for momsfrigtagelse af forsikringstjenester og finansielle tjenester med det formål at sikre en mere ensartet anvendelse af momsfrigtagelsen og dermed forbedre retssikkerheden og mindske den administrative byrde for markedsdeltagerne og myndighederne. Forslaget består af følgende elementer:

- betingelserne for anvendelse af momsfrigtagelsen baseres på objektive økonomiske kriterier
- det præciseres, at fritagelsen dækker alle bestanddele af en forsikringstjeneste eller finansiell tjeneste, forudsat at denne bestanddel danner et særskilt hele og bærer de specifikke og væsentlige kendetegn ved den tjeneste, der er momsfrigtaget
- der indføres en fælles harmoniseret definition af mægling/formidling i forbindelse med forsikringstjenester og finansielle tjenester.

Formålet med dette forslag er at gøre bestemmelserne vedrørende disse elementer mere detaljeret og dermed forbedre retssikkerheden yderligere og mindske den administrative byrde for markedsdeltagerne og myndighederne. Dette tilvejebringes ved at anvende bestemmelserne og betingelserne i artikel 135, stk. 1, litra a)-g), artikel 135, stk. 1a, og artikel 135a i direktiv 2006/112/EF på bestemte økonomiske scenarier. Det resulterer i en ikke-udtømmende liste af tilfælde, som ifølge forordningen enten falder ind under momsfrigtagelsen for forsikringstjenester og finansielle tjenester eller falder udenfor. Som eksempel kan nævnes forordningens artikel 2, ifølge hvilken ”forsikring og genforsikring” dækker livsforsikring, det være sig individuelle livsforsikringer eller gruppelevsforsikringer, pensionsforsikringer og livrenteforsikringer, når de dækker dødsrisiko eller risici forbundet med høj alder. Forordningen eliminerer derfor risikoen for tvister, fordi den giver en klar løsning i mange tilfælde. Det forøger retssikkerheden.

Forordningen vil også finde direkte anvendelse i alle medlemsstater og bidrage til at mindske den administrative byrde for markedsdeltagerne og myndighederne betydeligt. Markedsdeltagerne har i mange tilfælde haft behov for skatterådgivning fra uvildige konsulenter og har ofte måttet føre tunge og lange forhandlinger med de nationale skatteministerier for at få afklaret, om en given tjeneste var omfattet af momsfrigtagelsen eller ej. De lokale skatteforvaltninger har også pådraget sig store administrative omkostninger, når de sammen med de nationale skatteministerier har haft behov for at undersøge, hvordan specifikke sager skulle gribes an. I de tilfælde, hvor forordningen giver en klar løsning, vil markedsdeltagerne og myndighederne kunne sikre en korrekt anvendelse af momsfrigtagelsen for forsikringstjenester og finansielle tjenester, uden at denne byrde følger med.

For så vidt angår forsikringsmægling og formidling af finansielle tjenester, giver forslaget dog kun en entydig løsning i et begrænset antal tilfælde. Det skyldes, at selve begrebet mægling/formidling og de forskellige former for mægling/formidling stadig har rødder i den

nationale civilret og derfor kan variere betydeligt. For også at øge retssikkerheden på dette område indeholder forordningen også nogle objektive kriterier, der kan benyttes til vurdering af, om en given tjeneste udgør en særskilt formidlingshandling.

Domstolens retspraksis på området er også inkorporeret i forordningen, der således fastholder de veletablerede principper, der benyttes til bestemmelse af de relevante kendetegn ved forsikringstjenester og finansielle tjenester.

- **General baggrund**

Tiden er løbet fra definitionerne af afgiftsfritagne forsikringstjenester og finansielle tjenester, og det har ført til en uensartet fortolkning og anvendelse af disse fritagelser i medlemsstaterne. De forskellige berørte parter skal operere inden for meget komplicerede lovgivningsmæssige rammer med varierende administrativ praksis, hvilket giver anledning til retsusikkerhed for markedsdeltagerne og skattemyndighederne. Denne retsusikkerhed har ført til et voksende antal retssager og har for markedsdeltagerne og skatteforvaltningerne forøget de administrative omkostninger forbundet med anvendelsen af fritagelserne. Der er derfor behov for at præcisere reglerne for momsfrigtagelse af forsikringstjenester og finansielle tjenester og derved øge retssikkerheden og mindske de administrative omkostninger. Dette blev også bekræftet af deltagerne i den offentlige høring, der blev gennemført i 2006, og af en uvildig undersøgelse bestilt af Kommissionen (Study to increase the Understanding of the Economic Effects of the VAT Exemption for Financial and Insurance Services).

- **Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører**

Artikel 135, stk. 1, litra a)-g), artikel 135, stk. 1a, og artikel 135a i Rådets direktiv 2005/112/EF, men dette forslag til forordning baseret på artikel 397 indeholder for første gang gennemførelsesbestemmelser vedrørende momsfrigtagelsen for forsikringstjenester og finansielle tjenester.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål**

De nye definitioner medfører også en forbedring af sammenhængen med reglerne vedrørende det indre marked (f.eks. investeringsfonde, kreditvurdering, afledte instrumenter).

Forslaget er led i Kommissionens strategi til forenkling af de lovgivningsmæssige rammer (punkt 66 i KOM(2006) 690). Disse forenklinger vil være til fordel for både markedsdeltagerne og medlemsstaternes skattemyndigheder. Det er dog ikke muligt at kvantificere disse fordele.

Forslaget vil forbedre retssikkerheden og mindske de administrative byrder for markedsdeltagerne og de nationale skattemyndigheder. Da det vil have en positiv omkostningseffekt, burde det ikke få negative virkninger for den pris, som forbrugerne skal betale for forsikringstjenester og finansielle tjenester.

2. HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

• Høring af interesserede parter

Høringsmetoder, hovedmålgrupper og deltagernes overordnede profil

På Fiscalis-seminaret i december 2004 i Dublin analyserede man de forskellige problemstillinger for markedsdeltagerne, herunder navnlig outsourcing-fænomenet, og markedsdeltagerne og medlemsstaterne var enige om, at der var behov for et lovgivningsinitiativ fra Kommissionens side.

Som led i opfølgningen af dette seminar bestilte Kommissionen en uvildig undersøgelse hos et ekspertbureau for at få kastet lys over de økonomiske konsekvenser af momsfrigtagelsen for forsikringstjenester og finansielle tjenester, og den indledte bilaterale forhandlinger med medlemsstaterne og en række af sine egne tjenestegrene, som mandede ud i et dokument om de grundlæggende problemer, man havde peget på, og de potentielle tekniske foranstaltninger, der kunne træffes for løse disse problemer. Disse problemer blev drøftet med de interesserede parter og medlemsstaterne på skattekonferencen i Bruxelles i maj 2006.

Der blev afholdt et nyt Fiscalis-seminar i marts 2007 for at gøre deltagerne fra de nationale skatteforvaltninger fortrolige med de politikker, der medfører ændringer af de lovgivningsmæssige rammer, og de økonomiske drivkræfter bag den finansielle integration på tværs af landegrænserne. Også de praktiske problemer forbundet med gennemførelsen af den aktuelle lovgivning blev drøftet.

Sammenfatning af svarene og af, hvordan der er taget hensyn til disse

Samtlige svar bekræftede, at retsikkerheden og den administrative byrde, som den forårsager, var det hovedproblem, der først og fremmest skulle findes en løsning på. Forslaget til forordning afspejler til fulde dette ønske.

Der blev gennemført en offentlig høring på internettet fra den 9. maj til den 9. juni 2006. Kommissionen modtog 82 svar. Resultaterne kan konsulteres på http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/article_2447_en.htm

• Ekspertbistand

Relevante videnskabelige områder/eksperter

Undersøgelse for at forbedre forståelsen af de økonomiske virkninger af momsfrigtagelsen for finansielle tjenesteydelser og forsikringstjenesteydelser ("Study to increase the Understanding of the Economic Effects of the VAT Exemption for Financial and Insurance Services", udbud nr. TAXUD/2005/AO-006).

Metodevalg

Uvildig ekstern undersøgelse.

De vigtigste organisationer/eksperter, der er blevet hørt

Price Waterhouse Coopers.

Sammendrag af den rådgivning, der er modtaget og anvendt

Der blev ikke påpeget potentielt alvorlige risici med uoprettelige følger.

Der var generel overensstemmelse mellem undersøgelsens konklusioner, Kommissionens egen analyse og reaktionerne fra deltagerne i den offentlige høring, og på den baggrund kunne Kommissionen foretage de nødvendige prioriteringer og fokusere sin indsats på de mest hensigtsmæssige løsninger. Forslaget til forordning er i overensstemmelse med disse prioriteringer.

Midler til at gøre eksperternes resultater offentligt tilgængelige

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/publications/studies/index_en.htm

• **Konsekvensanalyse**

De muligheder, der blev overvejet, er nøje beskrevet i konsekvensanalysen:

Nulsats (s. 31); udvidelse af anvendelsesområdet for fritagelsen (s. 32); ensartet begrænsning af fradraget for indgående moms (s. 33); retten til at vælge at betale afgift (s. 34); grænseoverskridende organisationsformer til momsformål (s. 37); separate retlige enheder og grænseoverskridende transaktioner (s. 37); momspuljer (s. 38); omkostningsdeling (s. 41); nedsat momssats på indkøbte tjenester (s. 44); andre muligheder (s. 44).

Kommissionen gennemførte en konsekvensanalyse i overensstemmelse med arbejdsprogrammet (rapport i dokument TAXUD 15570).

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

• **Resumé af forslaget**

Forslaget omfatter to foranstaltninger:

- fortegnelser over de tilfælde, der er henholdsvis omfattet af og udelukket fra momsfrigtagelsen for forsikringstjenester og finansielle tjenester
- de objektive kriterier, der skal anvendes til afgørelse af, om en tjeneste udgør en særskilt formidlingshandling.

• **Retsgrundlag**

Artikel 397 i Rådets direktiv 2006/112/EF.

• **Subsidiaritetsprincippet**

Subsidiaritetsprincippet finder anvendelse, for så vidt som forslaget ikke hører ind under Fællesskabets enekompetence.

Målene i forslaget kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne af følgende årsager:

Forslaget er i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet af følgende årsager:

Reglerne for momsfrigivelse af forsikringstjenester og finansielle tjenester er allerede omfattet af fællesskabsbestemmelser i artikel 135 i Rådets direktiv 2006/112/EF. I henhold til direktivets artikel 397 kræver indførelsen af gennemførelsesforanstaltninger foranstaltninger fra fællesskabslovgiverens side.

Medlemsstaterne kan ikke selv vedtage nye nationale regler, som ikke er i overensstemmelse med gældende fællesskabsret.

Foranstaltninger alene fra medlemsstaternes side vil ikke give mulighed for at opfylde målet om en harmoniseret fortolkning og anvendelse af definitionerne af afgiftsfritagne finansielle tjenester og forsikringstjenester. Medlemsstaternes uensartede anvendelse er årsagen til problemerne for markedsdeltagerne.

Medlemsstaterne kan ikke selv ændre fællesskabsretten. Det stigende antal tvister mellem medlemsstaternes skattemyndigheder og markedsdeltagerne har allerede forøget de administrative udgifter for disse skattemyndigheder betydeligt og også til dels bragt deres budgetmæssige tryk i fare. I denne situation vil nationale foranstaltninger truffet af medlemsstater potentielt skabe en nedadgående spiral mod illoyal skattekonkurrence.

Målene med forslaget kan opfyldes bedre gennem foranstaltninger på EU-plan af følgende grunde:

Forslagene er indeholdt i et forordningsforslag. Der kan i hele Fællesskabet kun opereres med én gyldig fortolkning af definitionen af afgiftsfritagne forsikringstjenester og finansielle tjenester. Dette mål kan kun opfyldes ved at indføre gennemførelsesbestemmelser til artikel 135 og 135a i det nye forslag til direktiv, som forelægges samtidig, og som ændrer de gamle definitioner i direktiv 2006/112/EF.

Der er enighed mellem Kommissionens tjenestegrene, interesserede parter, medlemsstaterne og uvildige eksperter om, at kun fællesskabslovgivning kan opfylde de tilstræbte mål.

Ovennævnte grunde forklarer sig selv og viser, at forslaget er begrænset til det, som medlemsstaterne ikke selv kan opfylde i tilfredsstillende grad og fællesskabslovgiveren bedre kan opfylde.

Forslagene er indeholdt i et forordningsforslag. Der kan i hele Fællesskabet kun opereres med én gyldig fortolkning af definitionen af afgiftsfritagne forsikringstjenester og finansielle tjenester. Dette mål kan kun opfyldes ved at ændre de gamle definitioner i direktiv 2006/112/EF og samtidig indføre gennemførelsesbestemmelser, som er tilstrækkeligt præcise.

Klare definitioner og økonomiske kriterier mindsker risikoen for, at der opstår tvister, og bidrager dermed til at skabe et klima præget af retssikkerhed, hvor der er mulighed for at minimere de administrative udgifter forbundet med at skulle nå til enighed med muligvis flere medlemsstater om, hvordan definitionerne skal fortolkes og anvendes.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende årsager:

Inden for rammerne af de komplekse skatteforhold, der gælder for forsikringstjenester og finansielle tjenester, kan der i hele Fællesskabet kun opereres med én gyldig fortolkning af reglerne for momsfrigtagelse af forsikringstjenester og finansielle tjenester. Dette mål kan kun opfyldes ved hjælp af de foreslåede gennemførelsesbestemmelser, da de indeholder en klar angivelse af, hvad der er omfattet af eller udelukket fra momsfrigtagelsen.

Antallet af retssager og særlig antallet af præjudicielle søgsmål ved EF-Domstolen er vokset betydeligt de seneste ti år. Hovedparten af disse sager har handlet om den divergerende anvendelse af definitionerne af fritagne forsikringstjenester og finansielle tjenester. Klare definitioner og økonomiske kriterier mindsker risikoen for, at der opstår tvister, og bidrager dermed til at skabe et klima præget af retssikkerhed, hvor der er mulighed for at minimere de administrative udgifter forbundet med at skulle nå til enighed med muligvis flere medlemsstater om, hvordan reglerne skal anvendes.

- **Reguleringsmiddel/reguleringsform**

Foreslået instrument: forordning.

Andre midler vil ikke være hensigtsmæssige af følgende årsag:

En forordning finder direkte anvendelse og gør det unødvendigt for markedsdeltagerne at afklare juridiske spørgsmål om anvendelsen af undtagelsen med skatteministerierne i forskellige medlemsstater. Når forordningen giver en løsning på en problemstilling, kan de lokale skattekontorer umiddelbart sikre en korrekt momsbehandling.

4. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen konsekvenser for Fællesskabets budget.

5. YDERLIGERE OPLYSNINGER

- **Forenkling**

Forslaget indebærer en forenkling af lovgivningen og af de administrative procedurer for henholdsvis de offentlige myndigheder (på EU-plan eller nationalt plan) og private parter.

Forordningen vil også finde direkte anvendelse i samtlige medlemsstater, og den gør det mindre kompliceret at anvende momsfrigtagelsen for forsikringstjenester og finansielle tjenester ved direkte at nævne, hvad der er omfattet af eller udelukket fra fritagelsen.

De lokale skatteforvaltninger pådrager sig store administrative omkostninger, når de sammen med de nationale skatteministerier har behov for at undersøge, hvordan specifikke sager skal gribes an. Skatteministerierne afsætter også betydelige ressourcer til dette koordineringsarbejde. I mange tilfælde giver forordningen en klar løsning, og myndighederne kan sikre en korrekt anvendelse af momsfrigtagelsen for forsikringstjenester og finansielle tjenester, uden at denne byrde følger med.

Markedsdeltagerne har i mange tilfælde haft behov for skatterådgivning fra uvildige konsulenter og har ofte måttet føre tunge og lange forhandlinger med de nationale skatteministerier for at få afklaret, om en given tjeneste var omfattet af momsfrigtagelsen eller

ej. I mange tilfælde giver forordningen en klar løsning, og markedsdeltagerne vil kunne sikre en korrekt anvendelse af momsfrigørelsen for forsikringstjenester og finansielle tjenester, uden at denne byrde følger med.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om gennemførelsesbestemmelser til direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med hensyn til behandlingen af forsikringstjenester og finansielle tjenester

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem¹, særlig artikel 397,

under henvisning til forslag fra Kommissionen², og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De aktuelle regler vedrørende momsfratagelserne for finansielle tjenester og forsikringstjenester, der er fastsat i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem³, er forældet og fortolkes og anvendes på uensartet vis. Reglerne er komplicerede, og den administrative praksis varierer, hvilket resulterer i retsusikkerhed for markedsdeltagerne og skattemyndighederne. Denne usikkerhed har ført til et betydeligt antal tvister og forøget den administrative byrde. Det er derfor nødvendigt at præcisere, hvilke forsikringstjenester og finansielle tjenester der er afgiftsfritaget, og dermed øge retssikkerheden og mindske den administrative byrde for markedsdeltagerne og myndighederne.
- (2) Direktiv 2006/112/EF er blevet ændret ved direktiv 20XX/XXX/EF med hensyn til behandlingen af forsikringstjenester og finansielle tjenester med det formål at afspejle den seneste udvikling på markedet for finansielle tjenester. For at sikre en ensartet anvendelse af artikel 135, stk. 1, litra a)-g), og artikel 135a i direktiv 2006/112/EF og udvikle en fælles praksis med hensyn til, om en given tjeneste er fritaget i henhold til disse bestemmelser, bør det præciseres, hvilke tjenester der falder ind under eller uden for kategorierne i artikel 135, stk. 1, litra a)-g), i nævnte direktiv.
- (3) Det er hensigtsmæssigt at fastsætte regler som respons på specifikke spørgsmål om anvendelsen af momsreglerne for at sikre en ensartet tilgang til disse i Fællesskabet som helhed. Det bør præciseres, hvilke tjenester der er omfattet af artikel 135, stk. 1, litra a)-g), og artikel 135, stk. 1a, i direktiv 2006/112/EF. I betragtning af kompleksiteten på markederne for finansielle tjenester og den konstante udvikling af nye produkter bør listen over de tilfælde, der er omfattet af eller udelukket fra fritagelserne, ikke være udtømmende.

¹ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1. Senest ændret ved direktiv 20XX/XXX/EF (EUT XXX).

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

- (4) Der hersker usikkerhed med hensyn til momsbehandlingen af bestemte tjenester, der danner et særskilt hele, men samtidig udgør en bestanddel af en forsikringstjeneste eller finansiell tjeneste. Der er derfor hensigtsmæssigt at nævne bestemte tjenester, der bærer de specifikke og væsentlige kendetegn ved de tjenester, der er fritaget, og andre, der ikke gør det. I lyset af de kriterier, som EF-Domstolen har udviklet i sin retspraksis, bør der tages hensyn til, om de pågældende tjenester fører til en forandring af den finansielle eller retlige situation for deltagerne i en fritaget transaktion, eller om der til gengæld er tale om tjenester af ren materiel eller teknisk karakter.
- (5) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet er det nødvendigt og hensigtsmæssigt for virkeliggørelsen af målsætningen om at sikre en mere ensartet anvendelse af det nuværende momssystem at fastlægge regler til gennemførelse af artikel 135, stk. 1, litra a)-g), artikel 135, stk. 1a, og artikel 135a i direktiv 2006/112/EF. Denne forordning er ikke mere vidtgående, end hvad der er nødvendigt for at nå de tilstræbte mål, jf. traktatens artikel 5, stk. 3.
- (6) Det er hensigtsmæssigt og nødvendigt, at direktiv 20XX/XXX/EF og denne forordning finder anvendelse fra samme dato -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Kapitel I Genstand

Artikel 1

I denne forordning fastsættes foranstaltninger til gennemførelse af artikel 135, stk. 1, litra a)-g), artikel 135, stk. 1a, og artikel 135a i direktiv 2006/112/EF.

Kapitel II Fritagne forsikringstjenester og finansielle tjenester

Artikel 2

Definitionen af ”forsikring og genforsikring” i artikel 135a, nr. 1), i direktiv 2006/112/EF dækker mindst følgende:

- 1) livsforsikring, det være sig individuelle livsforsikringer eller gruppelevsforsikringer, pensionsforsikringer og livrenteforsikringer, når de dækker dødsrisiko eller risici forbundet med høj alder, herunder diagnose af dødelig sygdom, diagnose af alvorlig sygdom, invaliditet som følge af dårligt helbred, permanent invaliditet, dødsfald som følge af ulykke og behov for langtidspleje
- 2) invaliditets- og arbejdsløshedsforsikring
- 3) sygeforsikring

- 4) skadesforsikring, herunder brandforsikring, forsikring mod oversvømmelse og naturkatastrofer, ulykkesforsikring, forsikring mod maskinskade, kriminalitet og terrorisme
- 5) ansvarsforsikring
- 6) forsikring mod økonomisk tab
- 7) retrocession, coassurance og forsikrings- eller genforsikringspuljer.

Artikel 3

1. Definitionen af ”ydelse af lån” i artikel 135a, nr. 2), i direktiv 2006/112/EF dækker mindst følgende:

- a) lån, det være sig syndikerede lån eller ej, herunder lån, der ydes til finansiering af leveringen af varer eller tjenester, forudsat at dette finansieringselement ikke udgør en integrerende del af prisen på de pågældende varer eller tjenester
- b) lån mod sikkerhed i fast ejendom, herunder realkreditlån
- c) lån mod sikkerhed i løsøre, herunder håndpantlån
- d) kreditordninger, som giver en person ret til at disponere over pengemidler op til et bestemt beløb.

2. Definitionen af ”ydelse af lån” i artikel 135a, nr. 2), i direktiv 2006/112/EF dækker ikke følgende:

- a) aftaler om ratebetaling eller en forlænget betalingsfrist i forbindelse med levering af varer og tjenester
- b) ydelse af kredit i forbindelse med lejekøb og leasing, hvor prisen for denne kredit udgør en integrerende del af prisen på lejekøbet eller leasingen
- c) tjenester i forbindelse med debetkort og forudbetalte kort.

Artikel 4

1. Definitionen af ”sikkerhedsstillelse for gæld” i artikel 135a, nr. 3), i direktiv 2006/112/EF dækker mindst følgende:

- a) credit default swaps
- b) toldgarantier.

2. Definitionen af ”sikkerhedsstillelse for gæld” i artikel 135a, nr. 3), i direktiv 2006/112/EF dækker ikke følgende:

- a) garantier for reparation eller ombytning af fejlbehæftede varer

- b) overdragelse af aktiver til brug for sikkerhedsstillelse for gæld, der ikke er en følge af ydelsen af lån
- c) ydelse af garantier som sikkerhed for manglende lejebetaling eller lejerestance
- d) ydelse af eksportkreditgarantier
- e) overtagelse af forpligtelser af ikke-økonomisk karakter.

Artikel 5

1. Definitionen af ”finansielt indskud” i artikel 135a, nr. 4), i direktiv 2006/112/EF dækker mindst følgende:

- a) anfordringsindskud
- b) opsparingsindskud
- c) indskud på opsigelse
- d) indskud i form af “saving certificates”
- e) “saving bonds”
- f) indskud, der foretages til gengæld for en garanteret årlig ydelse eller et akkumuleret kontantbeløb, der udbetales på pensionstidspunktet, inklusive indskud i henhold til en pensionsopsparingsordning
- g) “capital redemption bonds”
- h) pensionsforsikringer og livrenteforsikringer, når den dækkede dødsrisiko eller risiko forbundet med høj alder er af ren accessorisk karakter.

2. Definitionen af ”finansielt indskud” i artikel 135a, nr. 4), i direktiv 2006/112/EF dækker ikke følgende:

- a) forvaring af samlerobjekter eller af instrumenter, der tjener som bevis for rettigheder, fordringer eller titler
- b) leje af sikkerhedsbokse og sikrede områder og lokaler.

Artikel 6

Definitionen af ”kontoføring” i artikel 135a, nr. 5), i direktiv 2006/112/EF dækker mindst følgende:

- 1) føring af indlånskonti
- 2) føring af anfordringskonti
- 3) elektronisk eller ikke-elektronisk indskud, hævning eller overførsel af penge på eller til en bankkonto

- 4) behandling af checks knyttet til en bestemt konto
- 5) stående betalingsordrer
- 6) direkte debiteringer
- 7) adgang til og brug af banktjenester via internet eller telefon
- 8) tjenester forbundet med debetkort og chipkort knyttet til en bestemt konto
- 9) clearing og pengeoverførsler mellem finansieringsinstitutter
- 10) overførsel af penge fra en bestemt konto til f.eks. telefonkort og mobiltelefonbetalinger og til andre midler, der kan anvendes til betaling for varer og tjenester
- 11) sortering og optælling af penge i forbindelse med en bestemt konto
- 12) indretning af kreditfaciliteter.

Artikel 7

Definitionen af ”omveksling af valuta” i artikel 135a, nr. 6), i direktiv 2006/112/EF dækker ikke følgende:

- 1) transaktioner, der involverer samlerobjekter, f.eks. mønter af guld, sølv eller andet metal, pengesedler, der normalt ikke anvendes som lovligt betalingsmiddel, og mønter af numismatisk interesse
- 2) omveksling af valutaer, der ikke kan anvendes som lovligt betalingsmiddel.

Artikel 8

1. Definitionen af ”tilrådighedsstillelse af kontanter” i artikel 135, stk. 1, litra d), i direktiv 2006/112/EF dækker mindst følgende:

- a) manuel eller automatisk udbetaling af penge
- b) tjenester i forbindelse med rejsechecks
- c) behandling af checks, der ikke er knyttet til en bestemt konto
- d) remburser
- e) veksling af sedler og mønter i samme valuta.

2. Definitionen af ”tilrådighedsstillelse af kontanter” i artikel 135, stk. 1, litra d), i direktiv 2006/112/EF dækker ikke følgende:

- a) transaktioner, der involverer samlerobjekter, f.eks. mønter af guld, sølv eller andet metal, pengesedler, der normalt ikke anvendes som lovligt betalingsmiddel, og mønter af numismatisk interesse
- b) udbetaling af valutaer, der ikke kan anvendes som lovligt betalingsmiddel.

Artikel 9

Definitionen af ”levering af værdipapirer” i artikel 135a, nr. 8), i direktiv 2006/112/EF dækker mindst følgende:

- 1) selskabsandele, herunder aktier
- 2) gældsinstrumenter, inklusive statsobligationer, selskabsobligationer, gældsbeviser, ”euro debt securities” og andre omsættelige papirer
- 3) hybride værdipapirer, inklusive præferenceaktier, ”equity warrants”, konvertible instrumenter i form af obligationer eller præferenceaktier, der kan konverteres til stamaktier i det emitterende selskab
- 4) instrumenter, der bevidner, at indehaveren besidder andele i investeringsinstitutter såsom åbne og lukkede fonde, børsnoterede fonde, gensidige fonde, pensionsfonde, hedgefonde og ejendomsinvesteringsfonde.

Kapitel III

Fritagne formidlings- og forvaltningstjenester

Artikel 10

1. Med henblik på artikel 135a, nr. 9), i direktiv 2006/112/EF udgør en aktivitet en særskilt formidlingshandling, når en eller flere af følgende betingelser er opfyldt:

- a) formidleren har myndighed til at forpligte udbyderen eller aftageren af den fritagne forsikringstjeneste eller finansielle tjeneste
- b) aktiviteten kan resultere i skabelse, forlængelse, ændring eller bortfald af parters rettigheder og forpligtelser i relation til en fritaget forsikringstjeneste eller finansielle tjeneste
- c) aktiviteten består i rådgivning, som kræver specialviden om en fritaget forsikringstjeneste eller finansielle tjeneste.

2. Hvis, i andre situationer end dem, der er omhandlet i stk. 1, en tjeneste er standardiseret på en sådan måde, at en person kan levere den efter at have modtaget forudgående instrukser, udgør den ikke en særskilt formidlingshandling med henblik på artikel 135a, nr. 9), i direktiv 2006/112/EF.

Artikel 11

1. Definitionen af ”formidling som led i forsikringstransaktioner og finansielle transaktioner” i artikel 135a, nr. 9), i direktiv 2006/112/EF dækker mindst følgende:

- a) levering af tjenester, der omfatter forhandlinger om de betingelser, der knytter sig til produktet
- b) børs- og realkreditmægling.

2. Definitionen af ”formidling som led i forsikringstransaktioner og finansielle transaktioner” i artikel 135a, nr. 9), i direktiv 2006/112/EF dækker ikke følgende:

- a) standardtjenester leveret af call-centre
- b) brandhosting, webhosting og andre webtjenester eller hostingtjenester
- c) annoncering og andre informationstjenester.

Artikel 12

1. Definitionen af ”forvaltning af investeringsfonde” i artikel 135a, nr. 11), i direktiv 2006/112/EF dækker mindst følgende:

- a) strategisk og taktisk forvaltning og allokering af aktiver, inklusive valuta- og risikostyring
- b) operationel aktivforvaltning, herunder udvælgelse af aktier, beslutningstagning og gennemførelse af beslutninger, beslutninger om køb og salg af investeringer, netting af handler, mæglerkontakt forud for handel, forvaltning og kontrol af handler samt efterfølgende kontakter med mægler og depositar
- c) garantistillelse, herunder forvaltning af en hedgingportefølje
- d) forvaltning af aktier og andele, inklusive kontakter med distributører og formueforvaltere
- e) tilrettelæggelse og behandling af aktie- og obligationslån
- f) behandling, inklusive automatiseret behandling, af fondsordrer
- g) markeds- og selskabsanalyser
- h) resultatmåling, inklusive udarbejdelse af rapporter om resultatet af investeringer og attributionsanalyser
- i) værdiansættelser, skatterefusionskrav, ledelsesinformation og beregning af den indre værdi
- j) sikker forvaring, beskyttelse og kontrol
- k) depositarens overvågning af fonden

- l) betaling af afkast til kunder og afstemning ved fuldmagt.
2. Definitionen af ”forvaltning af investeringsfonde” i artikel 135a, nr. 11), i direktiv 2006/112/EF dækker ikke følgende:
 - a) ekstern revision af fonden samt markedsføring og forvaltning af fondens indirekte omkostninger
 - b) systemudvikling såsom planlægning og indførelse af ny teknologi, større forbedringer og vedligeholdelse af eksisterende systemer
 - c) tjenester vedrørende overholdelse af lovgivningen.

Kapitel IV

Tjenester, der bærer de specifikke og væsentlige kendetegn ved en fritaget tjeneste

Artikel 13

1. Med henblik på artikel 135, stk. 1a, i direktiv 2006/112/EF anses mindst følgende at bære de specifikke og væsentlige kendetegn ved en fritaget tjeneste:
 - a) porteføljeforvaltning
 - b) udfærdigelse af kontrakter og certifikater, der bevidner kundens rettigheder og forpligtelser i forbindelse med en fritaget forsikringstjeneste eller finansiel tjeneste
 - c) overdragelse, fornyelse, ændring og ophævelse af kontrakter med relation til en fritaget forsikringstjeneste eller finansiel tjeneste
 - d) kreditvurdering, inkl. vurdering af kreditværdigheden hos en udbyder eller aftager af forsikringstjenester eller finansielle tjenester
 - e) værdiansættelse af finansielle garantier.
2. Med henblik på artikel 135, stk. 1a, i direktiv 2006/112/EF anses følgende ikke at bære de specifikke og væsentlige kendetegn ved en fritaget tjeneste:
 - a) forvaring
 - b) administrative opgaver
 - c) inddrivelse af gæld
 - d) juridiske tjenester, regnskabsføring, revision og bogføring
 - e) tjenester vedrørende overholdelse af lovgivningen
 - f) identitetskontrol, foranstaltninger mod hvidvaskning af penge og svig

- g) dataindsamling med henblik på genanvendelse af pengesedler og mønter
- h) markedsføring, undersøgelse, identificering og udvikling af nye produkter eller forretningsmuligheder
- i) levering og udvikling af software
- j) udlejning af sikkerhedsbokse og sikre rum
- k) tjenester, der giver ret til eller mulighed for at modtage varer og tjenester.

Artikel 14

1. Følgende betragtes som tjenester, der bærer de specifikke og væsentlige kendetegn ved ”forsikring og genforsikring” som defineret i artikel 135a, nr. 1), i direktiv 2006/112/EF:

- a) risikoforsikring
- b) risiko- og investeringsstyring
- c) behandling af fordringer
- d) emission af ikke-omsættelige forsikringsderivater.

2. Skadesvurdering betragtes ikke som en tjeneste, der bærer de specifikke og væsentlige kendetegn ved ”forsikring og genforsikring” som defineret i artikel 135a, nr. 1), i direktiv 2006/112/EF.

Artikel 15

Følgende betragtes som tjenester, der bærer de specifikke og væsentlige kendetegn ved ”ydelse af lån” som defineret i artikel 135a, nr. 2), i direktiv 2006/112/EF:

- 1) måling, prognosticering og styring af kreditrisici og tab forårsaget af kreditrisici, inklusive kreditstrategi
- 2) kreditforsikring
- 3) bogføring, tilrettelæggelse af og kontrol med betalinger effektueret inden for rammerne af et lån
- 4) emission af kreditderivater
- 5) værdiansættelse af ikke-finansiell sikkerhed.

Artikel 16

1. Følgende betragtes som tjenester, der bærer de specifikke og væsentlige kendetegn ved ”sikkerhedsstillelse for gæld” som defineret i artikel 135a, nr. 3), i direktiv 2006/112/EF:

- a) indretning og overvågning af instrumenter, der benyttes til at stille sikkerhed for gæld
- b) kreditgarantiderivater.

2. Salg af goder tilbagetaget efter misligholdelse af realkreditlån betragtes ikke som en tjeneste, der bærer de specifikke og væsentlige kendetegn ved ”sikkerhedsstillelse for gæld” som defineret i artikel 135a, nr. 3), i direktiv 2006/112/EF.

Artikel 17

Følgende betragtes som tjenester, der bærer de specifikke og væsentlige kendetegn ved transaktioner vedrørende ”finansielt indskud” som defineret i artikel 135a, nr. 4), i direktiv 2006/112/EF:

- 1) sortering og optælling af penge med henblik på indskud
- 2) udlevering af oplysninger om saldi og beregning af renter, kontoudtog og oversigter over forpligtelser
- 3) beregning af skatter og gebyrer i tilfælde af opsigelse af pensionsopsparingskonto
- 4) budgettering af konti, inklusive økonomiske feasibility-undersøgelser til vurdering af kunders behov
- 5) forvaring af indskudsbeviser
- 6) automatiseret modtagelse af penge til indsættelse på konti
- 7) emission af indlånsderivater.

Artikel 18

1. Følgende betragtes som tjenester, der bærer de specifikke og væsentlige kendetegn ved ”kontoføring” som defineret i artikel 135a, nr. 5), i direktiv 2006/112/EF:

- a) tjenester mellem markedsdeltagere med henblik på overførsel af midler mellem pengekonti og clearing af overførslen
- b) medlemskabs-, tilslutnings- eller abonnements-tjenester i forbindelse med betalingskort eller betalingssystemer knyttet til en bankkonto
- c) kontrol-tjenester med sikkerhedselementer til sikring af korrekte overførsler mellem pengekonti
- d) udsendelse af kontomeddelelser til privatkunder og forretningskunder
- e) verifikation af betalinger
- f) udlevering af checkhefter knyttet til en bestemt konto.

2. Følgende betragtes ikke som tjenester, der bærer de specifikke og væsentlige kendetegn ved ”kontoføring” som defineret i artikel 135a, nr. 5), i direktiv 2006/112/EF:

- a) trykning af checkhefter i almindelighed
- b) udlevering af blankokort
- c) internet hosting
- d) udlejning af terminaler og andet udstyr til behandling af kortbetalinger.

Artikel 19

1. Følgende betragtes som tjenester, der bærer de specifikke og væsentlige kendetegn ved ”omveksling af valuta” eller ”tilrådgivningsstillelse af kontanter” som omhandlet i artikel 135, stk. 1, litra d), i direktiv 2006/112/EF:

- a) udsendelse af kontomeddelelser til privatkunder og forretningskunder vedrørende omveksling og udlevering af pengesedler og mønter
- b) tjenester leveret mellem finansielle institutter med henblik på drift af pengeautomater
- c) transaktioner vedrørende spots, terminsforretninger, futures, valutaswaps, valutaoptioner og Forex-swaps
- d) emission af valutaderivater.

2. Følgende betragtes ikke som tjenester, der bærer de specifikke og væsentlige kendetegn ved ”omveksling af valuta” eller ”tilrådgivningsstillelse af kontanter” som omhandlet i artikel 135, stk. 1, litra d), i direktiv 2006/112/EF:

- a) forvaring og lagring af penge
- b) kurer- og sikkerhedstransport
- c) udsendelse af oplysninger om vekselkurser
- d) installation af pengeautomater.

Artikel 20

Følgende betragtes som tjenester, der bærer de specifikke og væsentlige kendetegn ved ”levering af tjenesteydelser” som defineret i artikel 135a, nr. 8), i direktiv 2006/112/EF:

- 1) emission af optioner, futures og forwardkontrakter vedrørende værdipapirer
- 2) emission af equity-swaps og andre “total return swaps” i værdipapirer
- 3) emission af omsættelige gældsderivater, inklusive renteswaps
- 4) resultatmåling, rating, prognoser og kontrol i relation til værdipapirer

- 5) tilrettelæggelse og overvågning af transaktioner inden for rammerne af værdipapiraftaler, herunder af eventuelle stemmerettigheder.

Kapitel V

Afsluttende bestemmelser

Artikel 21

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra [gennemførelsesdato for direktivet + 1]

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand